

Suasi: «Les noves generacions posen en valor el talent de casa»

Estrenem un dels temes del nou disc de Suasi, «Forrest Gump» en acústic

Suasi | Eva Plasencia

Qui va ser cantant i ànima dels enyorats **Fora des Sembrat** ara fa 30 anys presenta el cinquè disc en solitari amb una banda renovada i signat com sempre amb el cognom **Suasi**. *Peces d'antiquari* (RGB Suports, 2023) ha tingut la direcció musical de **Marc Grasas** i la coproducció de **Jesús Rovira (Lax'n'Busto)** i de **Jordi Mena (Sau, Jarabe de Palo, Bunbury)**. Fa uns dies, la banda va avançar "Dies infinitament feliços", i divendres mostrarà un nou senzill, "Di per què?", però avui ens deixen escoltar en exclusiva una versió acústica del seu nou "Forrest Gump". Aquesta i la resta de cançons del disc es podran escoltar a les plataformes digitals el 31 de març.

RGB Suports · Forrest Gump (Acústic)

Quines són les sensacions amb el nou disc?

Tenim moltes ganes de presentar el disc, perquè hi hem estat treballant des de fa un any i mig. El vam gravar a casa i, gràcies a la feina, ja tenim la gira de primavera tancada. Estam molt contents amb el resultat.

Amb 'Equilibrista emocional' (RGB Suports, 2018), 'Que triomfi l'amor' (RGB Suports, 2020) i ara 'Peces d'antiquari', has fet de tastaolletes d'estils musicals partint d'una banda

de rock clàssica.

Al primer em vaig despullar. El segon és un crit a l'amor per sobre de la intoxicació social, gravat durant l'empresonament dels presos polítics. I *Peces d'antiquari* vol ser una reflexió sobre la quotidianitat. Estic aprenent a llegir i a escriure que les coses quotidianes són guapes. Cançons d'amor inspirades en paisatges i llibres que no es dirigeixen a ningú en concret.

A més de disc, estrenes una nova banda, sense Els Electrodomèstics, amb el fitxatge de Joan Toni Skarabat. Com ha anat?

En **Joan Toni** és el músic que necessitava, un multiinstrumentista nat, amb banjo, mandolina, teclats i guitarra acústica. El disc l'he gravat a casa i després s'ha mesclat a La Casamurada, al Penedès. La direcció musical la va fer el nostre guitarrista **Marc Grasas**, amb la coproducció de **Jordi Mena** i **Jesús Rovira**.

La porta d'entrada al disc és el senzill "Dies infinitament feliços". És una descripció del que has viscut o del que t'agradaria viure?

D'entrada cal tenir ben clar que les cançons estan compostes sobretot pensant en els concerts. Aquesta va ser la primera que vaig compondre, un tema que fa de brúixola i apunta cap on anirà la resta. Volia que ho tingués tot, el moment *noise* i el moment *fuzz*. És igual que no sigui la cançó més clàssica, he escoltat molts vinils per trobar referències i no m'he inventat res, però davant la possibilitat de gravar un disc tal com m'agradava, no he retallat res. La premissa era gaudir del que feia perquè així la gent s'ho passarà bé quan ens escolti.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=W1s0edQmzVo>

D'ençà de la pandèmia, aquests darrers anys tota l'escena musical s'ha vist molt afectada. Ara que fa més de trenta anys que compons, graves i vas de gira, des de Fora des Sembrat, com ho vius des de la teva perspectiva?

En primer lloc pens que és molt guai viure i escoltar la música de casa nostra. M'agrada veure com els joves ens donen empenta. Són les noves generacions les que posen en valor el talent de casa. Ho veig en el consum, en el suport de música feta aquí i en català. A més, cada vegada hi ha més artistes femenines, més bandes mixtes i també més propostes eclèctiques des del punt de vista estilístic. S'ha superat la barrera del fet de cantar en català, i això em dona tranquil·litat. És clar que no podem assolir mai la normalitat absoluta, però si ho miram amb la perspectiva de les darreres tres dècades es pot afirmar que hem fet molts passos cap a la normalització.